

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.016 van 29 januari 2015
in de zaak A. 204.818/X-15.844.**

In zake : Henricus CUYPERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Inke Dedecker en Geertrui De Groote
 kantoor houdend te 3600 Genk
 Jaarbeurslaan 19/31
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD TURNHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Van Heuven en Leandra Decuyper
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen
 Cogels Osylei 61
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 mei 2012, strekt tot de
nietigverklaring van :

- “Het besluit van de gemeenteraad van Turnhout van 6 februari 2012 waarbij onder meer het marktplan Grote Markt en Zegeplein voor de zaterdagse markt te Turnhout wordt goedgekeurd”;
- “Het besluit van onbekende datum van Turnhout waarbij aan verzoekende partij de standplaats nummer 63 wordt toegekend”;
- “Het besluit van onbekende datum van de gemeenteraad van Turnhout waarbij het ‘aangepaste plan’ van de zaterdagmarkt wordt goedgekeurd”;
- “De impliciete beslissing tot het afnemen van de voorheen aan verzoekende partij toegekende standplaats nummer 69.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 220.908 van 8 oktober 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geertrui De Groote, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Gunther L'Heureux, die *loco* advocaten Dirk Van Heuven en Leandra Decuyper verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Door herinrichtingswerken aan de Grote Markt te Turnhout, moest begin 2010 de zaterdagmarkt waarop verzoeker standplaats nr. 69 bezette, naar elders uitwijken.

Op 6 februari 2012 keurt de gemeenteraad van Turnhout aanpassingen aan het marktreglement (in het uniform gemeentelijk politiereglement) goed “in functie van de verplaatsing van de zaterdagse markt terug naar de Grote Markt”. Een aangepast marktplan of plan van de standplaatsen, met daarop de namen van de standplaathouders, is bijgevoegd.

De verwerende partij deelt bij schrijven van 15 februari 2012 aan verzoeker mee dat er op 24 maart 2012 weer verhuisd wordt naar de Grote Markt en dat hij standplaats nr. 63 krijgt.

Met een brief van 12 maart 2012 wordt aan verzoeker een aangepast plan voor de zaterdagse markt op de Grote Markt bezorgd. Toegelicht wordt: “Er werden enkele correcties doorgevoerd op het vorige plan.

Verzoeker reageert op 4 april 2012 met een brief waarin hij er onder meer op wijst dat hem nu standplaats nr. 63 is toegekend in plaats van voorheen nr. 69, terwijl hij voor standplaats nr. 69 over een abonnement voor de zaterdagmarkt te Turnhout beschikte. Onder verwijzing naar de gemeentelijke verordening inzake de ambulante en kermisactiviteiten, doet hij gelden dat er geen enkele wettige reden is om zijn standplaats te wijzigen, wat impliceert dat zijn vorige standplaats zou worden ingetrokken. Een en ander klemmt volgens verzoeker des te meer “daar zijn plaats nu wordt ingenomen door een andere fruit- en groentehandelaar, die derhalve actief is binnen dezelfde categorie”.

In haar antwoord van 20 april 2012 merkt de verwerende partij op dat de Grote Markt deel uitmaakt van het openbaar domein van de stad en dat een domaniale toelating wezenlijk een precair gegeven is, wat betekent dat de

overheid de toelating om tijdelijk van het openbaar domein gebruik te maken zonder opzeg of zonder vergoeding mag intrekken in het openbaar belang. Een verwijzing naar het marktreglement en naar verzoekers abonnement is “in deze dan ook niet dienstig”: “Het abonnement waarvan sprake geeft [verzoeker] weliswaar het recht op een standplaats op de stedelijke markt voor de duur van het abonnement, maar uit geen enkele bepaling volgt dat [verzoeker] steeds recht heeft op dezelfde standplaats, zeker na een grondige herinrichting van de Grote Markt zoals deze *in casu* heeft plaatsgevonden.”

IV. Ontvankelijkheid

Excepties

4. De verwerende partij wijst er allereerst op dat, met zijn beslissing van 6 februari 2012, de gemeenteraad “enkele wijzigingen aan het marktreglement goed[keurde] evenals het aangepaste marktplan, inclusief de toewijzing van de individuele standplaatsen aan marktkramers”. De tweede bestreden beslissing valt volgens haar met de eerste samen.

De derde bestreden beslissing is niet voor vernietiging vatbaar omdat het alleen de correctie betreft “nadat de bijlage bij de eerdere kennisgeving enkele fouten inzake afmetingen bevatte, die waren ontstaan bij het overnemen van het goedgekeurde marktplan op de kleinere kopie die aan de marktkramers werd opgestuurd”.

Ook wat de vierde bestreden beslissing betreft is het beroep niet ontvankelijk: de voorheen aan verzoeker toegekende standplaats nummer 69 bestaat niet meer, zodat die standplaats hem ook niet kan zijn afgenomen; minstens valt deze beslissing samen met de eerste aangevochten beslissing.

5. De verwerende partij voegt daar aan toe dat verzoeker geen belang erbij heeft om op te komen tegen de toekenning van standplaats nummer 63, aangezien het hem tot voordeel strekt.

In zoverre hij een andere standplaats wil, werpt de verwerende partij tegen dat zijn vorige standplaats hoe dan ook niet meer bestaat in het nieuwe marktplan, dat hij nalaat aan te geven welke standplaats hij op het nieuwe marktplan wenst te verkrijgen, dat de vordering om een welbepaalde standplaats toegewezen te krijgen het bestaan van een subjectief recht impliceert en dat in het kader van het objectief contentieux geen subjectief recht mag worden nagestreefd. Bovendien houdt de toekenning van een specifieke standplaats aan verzoeker “een wijziging [in] van de verdeling van het gehele marktplan”; een dergelijke specifieke wijziging van dit plan is niet mogelijk vanwege de scheiding der machten.

In elk geval zou, volgens de verwerende partij, verzoeker zonder actueel belang zijn vermits hij op 15 mei 2012 zonder voorbehoud om de uitbreiding van zijn standplaats verzocht, waarmee hij te kennen gaf zich met die standplaats akkoord te verklaren.

6. Ten slotte meent de verwerende partij dat het beroep te laat is. Verzoeker verzet zich in essentie tegen het verlies van zijn oude standplaats op de Grote Markt. Die standplaats is hij echter reeds kwijt sinds de aanvang van de werken op de markt begin 2010. Sindsdien kreeg hij een andere standplaats toegewezen: eerst op het marktplan dat werd opgesteld naar aanleiding van de werkzaamheden aan de Grote Markt, vervolgens op het marktplan dat werd opgesteld naar aanleiding van de vernieuwde Grote Markt.

Beoordeling

7. Op 6 februari 2012 keurt de gemeenteraad onder meer het marktplan Grote Markt en Zegeplein voor de zaterdagse markt goed. Dat plan behelst kennelijk ook de toewijzing aan de individuele marktkramers van de standplaatsen waarin het voorziet. Verzoeker krijgt de standplaats nr. 63. Die standplaats is volgens hem veel minder gunstig gelegen dan de standplaats nr. 69 die hij vóór de herinrichtingswerken aan de Grote Markt bezette. Deze laatste

standplaats, die nu het nr. 54 draagt, is toegekend aan een concurrent van verzoeker, C. S., die net als hij groenten en fruit verkoopt.

In dit licht valt de tweede bestreden beslissing inderdaad, zoals de verwerende partij doet gelden, samen met de eerste aangevochten beslissing, zijnde de gemeenteraadsbeslissing tot goedkeuring van het nieuwe marktplan.

8. Eveneens wordt met de verwerende partij aangenomen dat wat verzoeker als derde bestreden beslissing bestempelt, niet meer dan de correctie van een vroeger gedane foutieve kennisgeving inhoudt en niet teruggaat op “een correctie van de eerste bestreden beslissing”. Dat geeft uiteindelijk verzoeker zelf toe in zijn laatste memorie, waar hij schrijft: “Verzoekende partij weet nu dat de enige beslissing die genomen werd, het besluit van de gemeenteraad van Turnhout d.d. 6 februari 2012 is”.

9. De vierde bestreden beslissing is als zodanig niet vervat in de eerste bestreden beslissing, maar ze kan er wel worden uit afgeleid. Formeel worden in die eerste beslissing alleen standplaatsen toegewezen, niet ontnomen. In de concrete omstandigheden van de zaak, evenwel, kan uit de toewijzingen van standplaats nr. 63 aan verzoeker en standplaats nr. 54, destijds nr. 69, aan C. S. met voldoende zekerheid de beslissing worden afgeleid om verzoeker niet meer feitelijk de standplaats op de Grote Markt te laten innemen die hij vóór de herinrichting ervan bezette en om hem dus die standplaats te ontnemen.

Ten onrechte wil de verwerende partij het doen voorkomen alsof verzoekers vroegere standplaats op de Grote Markt niet meer zou bestaan. Dat ze een nieuw nummer toegewezen kreeg, betekent niet dat ze zou zijn opgeheven. Voorts wordt door de verwerende partij niet – ernstig – betwist dat de nieuwe standplaats 54, die aan een concurrent van verzoeker is toegewezen, overeenstemt met de standplaats die verzoeker voorheen op de Grote Markt had.

Evenmin wordt gevolgd dat verzoeker zijn vroegere standplaats nr. 69 al in 2010, bij de aanvang van de werken aan de Grote Markt, zou zijn

kwijtgeraakt. Noch legt de verwerende partij het marktplan voor waarnaar zij in dat verband verwijst, noch bewijst zij enige kennisgeving die er toen aan verzoeker zou zijn gedaan van het (definitieve) verlies van de betrokken standplaats. Zoals uit de laatste memorie van de verwerende partij wordt opgemaakt, is er bij de start van de werken aan de Grote Markt aan verzoeker uitsluitend “een andere (voorlopige) standplaats” toegekend, in afwachting van de beëindiging van de werken. Dit bracht voor hem niet het definitieve verlies van de standplaats nr. 69 mee. Dit verlies is toe te schrijven aan de gemeenteraadsbeslissing van 6 februari 2012.

10. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift genoegzaam duidelijk maakt, onder meer met zijn middelen, streeft hij na om, in de plaats van de standplaats nr. 63 van het nieuwe marktplan toegewezen te krijgen, zijn vroegere standplaats 69 te behouden. Dat hij zou hebben nagelaten aan te geven welke de precieze standplaats op dat nieuwe marktplan is die hij aldus beoogt, is manifest onjuist: zowel op p. 2 als p. 4 als p. 8 geeft hij aan dat de standplaats nr. 69 van destijds in het nieuwe marktplan hernummerd is naar nr. 54.

Waar de verwerende partij van mening is dat de toewijzing van de standplaatsen onsplitsbaar is, wordt vastgesteld dat verzoeker niet slechts een gedeeltelijke vernietiging van het marktplan vraagt, maar de gehele vernietiging ervan.

11. Nergens leest de Raad van State in het verzoekschrift dat verzoeker een subjectief recht wil en kan doen gelden op het behoud van zijn vroegere standplaats. Wel meent hij dat die standplaats hem niet zonder enige verantwoording en willekeurig mag worden afgenomen (eerste middel) en dat de verwerende partij de gelijkheidsregel schendt door hem anders te behandelen dan de standhouders met een abonnement die wel hun standplaats behouden (tweede middel). Verzoekers beroep gaat niet de rechtsmacht van de Raad van State te buiten.

12. Het beweerde gebrek aan actueel belang doordat verzoeker om een uitbreiding van de standplaats 63 heeft gevraagd, wordt door deze laatste op overtuigende wijze aldus tegengesproken:

“Dat verzoekende partij in afwachting van een uitspraak van Uw Raad alvast een uitbreiding van zijn standplaats wilde van 15 meter naar 18 meter, teneinde het mogelijk te maken om op een praktische manier te kunnen werken, impliceert niet dat hij akkoord is met zijn actuele standplaats.”

13. De conclusie is dat de excepties slechts zeer gedeeltelijk gegrond zijn en voor het overige verworpen moeten worden. Het beroep is ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen het bij besluit van 6 februari 2012 van de gemeenteraad van de stad Turnhout goedgekeurde marktplan en tegen de daaruit afgeleide beslissing om verzoeker niet meer zijn vroegere standplaats – toentertijd met nr. 69; in het gemeenteraadsbesluit van 6 februari 2012 met nr. 54 – te laten behouden.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

14. Een eerste middel voert de schending aan van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 september 2006 ‘betreffende uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten’ (hierna: het koninklijk besluit van 24 september 2006), van artikel 10 van het uniform gemeentelijk politiereglement, versie 2011/1, van de stad Turnhout, artikel 10 van het gemeenteraadsbesluit van de stad Turnhout van 6 februari 2012, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Toegelicht wordt dat verzoeker al een twintigtal jaar standplaats nr. 69 op de zaterdagmarkt te Turnhout bezet en dat die plaats hem zonder enige verantwoording en zelfs willekeurig wordt afgenomen. Hierdoor heeft de

verwerende partij de regelgeving inzake de organisatie van openbare markten geschonden, en heeft zij zonder meer niet zorgvuldig gehandeld. Hij benadrukt dat er voor de toekenning van de nieuwe standplaats en het afnemen van de vroegere standplaats en de toekenning ervan aan concurrent C. S., die ook groenten en fruit verkoopt, geen enkele verantwoording is.

15. De verwerende partij antwoordt dat zich na de herinrichting van de Grote Markt een hertekening van het marktplan opdroeg en dat als gevolg van dit fundamenteel verschillende marktplan ook de nieuwe standplaatsen moesten worden toebedeeld aan de marktkramers. De verwerende partij meent bij de invulling van de nieuwe standplaatsen het algemeen belang te hebben nagestreefd en daarbij “geenszins kennelijk onredelijk gehandeld” te hebben. Hoe dan ook kan volgens de verwerende partij geen enkele standhouder zich beroepen op een eeuwigdurend recht op dezelfde standplaats, “al zeker niet nadat de markt gedurende meerdere jaren niet op de Grote Markt plaatsvond en deze door de herinrichting ingrijpend werd gewijzigd”.

Voorts zijn de bepalingen die verzoeker aanvoert door de handelwijze van de verwerende partij geenszins geschonden. Ze hebben immers betrekking op de duurtijd van de abonnementen van de standhouder en op de mogelijkheid tot intrekking of opschorting ervan. Het abonnement waarvan sprake in deze bepalingen geeft de houder het recht om voor de duurtijd van het abonnement hoe dan ook een marktkraam uit te baten op de wekelijkse markt, maar geen recht op een specifieke, voor eeuwig vastliggende oppervlakte op de marktplaats. Dit zou het beheer van het openbaar domein onmogelijk maken en strijden met de essentiële kenmerken ervan. Welnu, aldus de verwerende partij, verzoeker had en heeft steeds de mogelijkheid om zijn marktkraam uit te baten op de wekelijkse markt; zijn abonnement is op geen enkele wijze ingetrokken of geschorst.

De verwerende partij besluit:

“Evenmin voert verzoekende partij een concrete schending aan van de motiveringsplicht, al kan hieromtrent opgemerkt worden dat (a) de

bestreden beslissing – met inbegrip van het nieuwe marktplan – een reglementair karakter heeft, waardoor de formele motiveringsplicht hoe dan ook niet van toepassing is en (b) de bestreden beslissing de wijzigingen aan het reglement en het marktplan wel degelijk koppelt aan ‘de verplaatsing van de zaterdagse markt terug naar de Grote Markt’ hetgeen een pertinent, draagkrachtig en afdoende motief is. Evident kan niet worden verwacht dat verwerende partij bovendien voor alle standplaatsen (meer dan 100!) een individuele motivering geeft van de toewijzing aan een specifieke marktkramer.”

Beoordeling

16. Het is niet betwist dat verzoeker vóór de heraanleg van de Grote Markt op de zaterdagmarkt steevast de standplaats met nr. 69 bezette.

17. Ook niet betwist is dat verzoeker houder was van een abonnement.

Geheel ten onrechte beweert de verwerende partij dat dit abonnement louter het recht inhield “om op elke markt een plaats te verkrijgen, zonder dat telkens opnieuw een plaats moet worden bekomen na een zekere vorm van mededinging (bv. aan de hand van anciënniteit, door loting of door de volgorde waarin de marktkramers op de marktdag arriveren)”.

Integendeel heeft een abonnement betrekking op een welbepaalde plaats waarin het marktplan voorziet en waarvan, aldus artikel 1 van het marktreglement, het college “de ligging, de grootte en het gebruik” heeft bepaald. Overeenkomstig artikel 28 van het koninklijk besluit van 24 september 2006 en artikel 9.1 van het marktreglement, zowel in zijn versie van vóór als die van na de wijziging bij gemeenteraadsbeslissing van 6 februari 2012, moet aan de toewijzing van de abonnementsplaats de bekendmaking van een vacature voorafgaan. Die bekendmaking behoort onder meer de situering van de standplaats aan te geven (verslag aan de Koning voorafgaand aan het koninklijk besluit van 24 september 2006, B.S. 29 september 2006).

18. Ten slotte is het, als reeds *sub* nr. 9 gezien, niet betwist, althans niet ernstig betwist, dat de vroegere standplaats nr. 69 feitelijk overeenstemt met de nieuwe standplaats nr. 54 en dat die laatste plaats nu is toegewezen aan een marktkramer die net als verzoeker groenten en fruit verkoopt.

Weliswaar laat de verwerende partij gelden dat “geen enkele van de vorige standplaatsen in de nieuwe opstelling nog bestaat”, maar zoals de Raad van State dit begrijpt, wil daarmee wezenlijk uitgedrukt zijn dat geen van de nieuwe standplaatsen overeenstemt met de vroegere die hetzelfde nummer droegen.

Dit doet evenwel niet ter zake. De omstandigheid dat een vroegere standplaats op het nieuwe marktplan een verschillend nummer draagt, betekent niet dat ze niet meer bestaat.

De verwerende partij bewijst het ten andere zelf met haar stuk 10, waaruit mag blijken dat niettegenstaande de “fundamenteel” gewijzigde inrichting van de markt toch verschillende standplaatshouders – óók houders van een standplaats ten zuiden van de kerk, zoals verzoeker – hun oorspronkelijke standplaats hebben behouden.

19. Artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 september 2006 schrijft in de eerste plaats voor dat de duur van de abonnementen worden vastgelegd in het gemeentelijk reglement. Na verloop ervan worden ze stilzwijgend verlengd.

Voorts regelt het de opschorting van het abonnement, en de afstand of opzegging ervan door de houder van een abonnement of zijn rechthebbenden.

Ten slotte bepaalt het artikel:

“De gemeente of de concessionaris kan het abonnement schorsen of intrekken in de gevallen voorzien in het reglement. Deze beslissing wordt

aan de houder van het abonnement betekend bij een ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs of op een duurzame drager tegen ontvangstbewijs.”

Volgens het al eerder vermelde verslag aan de Koning zijn de bepalingen van het artikel “geen obstakel voor de voorrechten van de gemeente inzake het beheer van haar openbaar domein”:

“Zij kan, inderdaad, om objectieve redenen, de bestemming, in zijn geheel of gedeeltelijk van de ruimte waarop de markt plaatsvindt, veranderen alsook de indeling ervan wijzigen. Ter herinnering, de gemeente, is gehouden wanneer zij definitief een standplaats, toegewezen per abonnement opheft, in toepassing van het artikel 8, § 2, van de wet [van 25 juni 1993 ‘betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten’], gehouden aan zijn titularis een vooropzeg van tenminste één jaar te geven, uitgezonderd in geval van absolute noodzakelijkheid.”

20. Blijkens artikel 10 van het marktreglement (in het uniform gemeentelijk politiereglement) van de stad Turnhout, zowel in zijn redactie van 6 februari 2012 als van voordien, worden de abonnementen toegekend voor de duur van twaalf maanden en worden ze stilzwijgend verlengd tenzij anders bepaald door de aanvrager en behoudens intrekking bij aangetekend schrijven door het gemeentebestuur in de gevallen bepaald in het artikel 13, zijnde de gevallen van schorsing of opzegging van het abonnement door de burgemeester.

21. Dat een abonnement “geen recht [geeft] op een specifieke, voor eeuwig vastliggende oppervlakte op de marktplaats”, zoals de verwerende partij betoogt, is één zaak, een andere is dat bij het beëindigen van een abonnement zekere voorschriften moeten worden nageleefd.

Te dezen blijkt niet dat jegens verzoeker aan deze voorschriften zou zijn voldaan.

De verwerende partij bevestigt in de memorie van antwoord uitdrukkelijk dat het abonnement van verzoeker “op geen enkele wijze [is] ingetrokken of geschorst”.

Tevergeefs wil de verwerende partij het doen voorkomen alsof de herinrichting van de Grote Markt een absoluut noodzakelijke reden was tot opheffing van verzoekers standplaats. Die abonnementsplaats – met nr. 69 destijds en intussen veranderd in nr. 54 – blijkt ook na de herinrichting nog te bestaan. Meer zelfs, ze werd aan een directe concurrent van verzoeker gegeven.

Noch uit de gemeenteraadsbeslissing van 6 februari 2012, noch uit het administratief dossier blijkt enige reden waarom verzoeker niet de standplaats toegewezen krijgt of kan krijgen die hij voorheen op de Grote Markt innam.

22. Overigens vermogen ook de motieven die de verwerende partij *post factum*, in de memorie van antwoord, aanvoert (pp. 4, 8 en 9) daarvoor geen verantwoording op te leveren: nieuwe loopgangen want nieuwe oriëntatie van het plein, vrijwaren toegang tot stadhuis en kerk, vereiste van brandweertoegangen, vereiste dat geen voedingskramen op de aangelegde fontein staan en dat ze niet naar de zuidkant georiënteerd zijn, vereiste dat “risicokramen” aan de buitenrijen worden geplaatst, voorkeur om kramen met dezelfde artikelen te spreiden.

Niets daarvan kan verantwoorden dat, ofschoon er op de plaats die verzoeker voorheen bezette nog altijd een standplaats voor de verkoop van groenten en fruit op het marktplan staat ingetekend, die standplaats niet meer als voorheen door hem mag worden bezet, maar naar een concurrent gaat.

Daaraan doet geen afbreuk het argument in de laatste memorie dat het helemaal niet mogelijk was om aan “iedere” marktkramer dezelfde standplaats toe te kennen.

23. Het middel is gegrond.

Uit de hierna op grond van dat middel uitgesproken vernietiging van én het op 6 februari 2012 goedgekeurde marktplan én de beslissing om verzoeker niet meer zijn vroegere standplaats, toentertijd met nr. 69, te laten

behouden, volgt dat de verwerende partij bij het opstellen van een nieuw marktplan en de toewijzing van de standplaatsen niet opnieuw zal mogen voorbijgaan aan verzoekers abonnement met betrekking tot die bewuste standplaats – welk nummer er in het nieuw vast te stellen marktplan aan de standplaats ook wordt toegekend.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het marktplan Grote Markt en Zegeplein voor de zaterdagse markt dat door van de gemeenteraad van de stad Turnhout bij besluit van 6 februari 2012 werd goedgekeurd, evenals de daaruit afgeleide beslissing om Henricus Cuypers niet meer zijn vroegere standplaats – destijds met nr. 69; in het raadsbesluit van 6 februari 2012 met nr. 54 – te laten behouden.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust